

til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), hvem jeg skylder en Tak for den anerkendende Omtale, han gav mig med Hensyn til min Sagkundskab paa det Lovomraade, vi her ere inde paa. Jeg vilde have takket ham endnu mere, hvis han ikke lige i Forvejen var kommen til at sige mig for at have manglet Dje for den Sammenhæng, der er mellem Statsindkomstskatten og den kommunale Indkomstskat. Hvis det var Tilfældet, at jeg ikke havde set denne Sammenhæng, inden dette Lovforslag, som her foreligger, blev forelagt, tror jeg egentlig ikke, det ærede Medlem havde haft nogen Grund til at omtale min Sagkundskab. Men jeg har set denne Sammenhæng, selvfølgelig, og jeg skal i saa Henseende henvise det ærede Medlem til de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Lovforslagets Forelæggelse her i dette høje Ting, og som findes i Tidenden Sp. 3080. Jeg har der anført, at det var nødvendigt, samtidig med at der kom en Statsindkomstskat, at komme til en Forandring af Loven om den kommunale Indkomstskat i Kjøbenhavn, og jeg har som Grund dertil anført akkurat det samme Argument som det ærede Medlem.

Meergaard: Jeg skal til den højt ærede Indenrigsministers Omtale af det af mig fremdragne Spørgsmaal om Købstadkommunernes Forhold til Hartkornet og Gammelstatten, svare, at jeg har opfattet den højtærede Minister saaledes, at han indrømmer, at disse Skatteydere kun ville faa en forsvindende Del af den Tredjedel af Gammelstatten som der her er Tale om, refunderet, og naar det indrømmes fra den højtærede Ministers Side, ligger deri nogen Anthydning af, at den højtærede Minister vil være villig til at forhandle om dette Forhold. Den Henviisning, den højtærede Minister fremkom med, at Tredjedelen af Gammelstatten skal ydes til Kæmnerkassen, er jo ganske rigtig, men deri ligger slet ikke, at de paagældende Skatteydere faa nogen endog blot tilnærmelsesvis Erstatning. Det er sandt nok, at det Bidrag, der ydes til Amtsvejene, kommer fra Kæmnerkassen, men jeg ser egentlig ikke, at den Betragtning, her kan være af afgørende Betydning. Til Købstadkommunerne ydes der jo af Besidderne af Jorder, som jeg har omtalt, foruden Formue- og Velgighedsstat en særlig Hartkornstat, og her kunde man maaste komme til en Ordning af dette Forhold ved en Bestemmelse om, at der skulde afskrives paa den Hartkornstat, som ydes til Købstadkommunerne, i Forhold til den Gammelstat, de betale. Jeg haaber, at man ved en nærmere

Forhandling kan komme til en Ordning af dette Forhold, da det maa indrømmes, at der bliver nogle, om ikke særdeles mange, der ellers blive brøstholdne. Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds med et Par Bemærkninger. Men i øvrigt skal jeg ikke forlænge Debatten her, da jeg ikke føler mig kaldet til at optage de forskellige Betragtninger, der ere fremkomne fra ærede Medlemmer, som have talt, siden jeg havde Ordet, skønt der var meget i deres Betragtninger, som jeg i og for sig kunde ønske at mødega. Jeg skal altsaa kun optage de Bemærkninger, der specielt bleve rettede til mig, navnlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Han sagde, i Modsetning til, hvad jeg havde udtalt om den lave Skatteprocent, som gjorde det muligt at stille sig prøvende, uden Frygt for de forskellige Anser, man kunde rette mod Stattens Bygning, og for, at Skatten kunde komme til at ramme uretsfærdigt — at Skatten begynder lavt, men at man jo ikke ved, hvorledes det bliver i Fremtiden, og tilføjede han, den begynder slet ikke saa lavt, thi for Formuens Vedkomende er den 2 pCt. Jeg vil nu bede det ærede Medlem sammenligne disse 2 pCt. med de Stattesatser, som findes i andre Lande, og man skal da lede længe, inden man finder et Sted med en saa lav Procent. I Sverige er den ganske vist 1 pCt., men gaa vi til Norge, have vi en højere Procent, og i andre Lande gaar man for Størstedelen endnu højere op. Jeg tror, man med fuld Ret kan hævde, at Skatten virkelig er lavt anlagt her, og hvor vidt man saa en Gang kommer videre med den, heror paa Fremtiden. Det kan imidlertid ikke anses for givet, men gøres det, bliver det et Spørgsmaal, som i det paagældende Tilfælde bliver afgjort af Lovgivningsmagten. Det ærede Medlem gjorde dernæst en Bemærkning med Hensyn til, hvad jeg havde indvendt mod hans Betragtning af Indkomsttilberne og Jævnførelse med de engelske Skatter. Han bemærkede, at det var og blev et stort Fortrin ved den engelske Indkomstskat, at man ikke skulde opgive sin samlede Indtægt. Det ærede Medlem kan have Ret dert, men ser det ærede Medlem hen til, hvorledes det hele udføres i Praksis, vil det vise sig, at for den største Del af de engelske Skatteydere, der svare Stat efter den engelske Indtægtskats Afdeling D., som rummer alle borgerlige Erhverv, er det virkelig hele deres Indtægt, ja, jeg vil nu ikke sige hele deres Indtægt — men Størstedelen af deres Indtægt, som det drejer sig om. Det er den gennemsnitlige Ansættelse af, hvad saadanne